

Република Србија

УПРАВНИ СУД

Одељење у Нишу

Број: II-4 У.6280/13

Дана: 03.10.2013. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Томислава Медведа, чланова већа, са судијским помоћником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца А.А. из ...,, кога заступа Станимир Ђурић, адвокат из Ниша, Стевана Првовенчаног 7а, ради поништаја решења туженог Школског одбора Алексиначке гимназије у Алексинцу, број 263 од 23.06.2010. године, са Б.Б. из села ..., ..., заинтересованим лицем, у правној ствари избора директора, у извршењу пресуде Врховног касационог суда Републике Србије, Узп.44/2013 од 21.03.2013. године, након одржане усмене, јавне расправе дана 01.10.2013. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.10.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОДБИЈА СЕ захтев туженог органа за накнаду трошкова управног спора.

IV ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог Школског одбора Алексиначке гимназије у Алексинцу, број 263 од 23.06.2010. године, ставом 1. диспозитива одређено је да се одлука о избору Б.Б. за директора Алексиначке гимназије, дел.број 174 од 10. маја 2010. године, сматра донетом дана 23.06.2010. године, од ког датума јој тече мандатни период који траје четири године. Ставом 2. оспореног решења, одређено је да је изабрани кандидат Б.Б., обавезна да ступи на дужност директора Алексиначке гимназије у Алексинцу дана 23.06.2010. године, ставом 3. да за време првог изборног периода именованој мирује радни однос на радном месту професора ... у Алексиначкој гимназији, ставом 4., да је именована дужна да у року прописаном законом, положи испист за директора и стекне дозволу за рад директора, ставом 5., да о правима и обавезама директора одлучује Школски одбор, у складу са законом, а ставом 6., да је ова одлука коначна.

Тужбом поднетом дана 23.07.2010. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да сматра да му је, као учеснику конкурса, повређено право приликом избора, будући да је састав Школског одбора – туженог органа у моменту одлучивања о избору био противзаконито састављен и да није имао мандат за одлучивање, јер није била присутна једна ученица, за коју је у записнику констатовано да је болесна, што није истина. У прилог тужби доставио је записник просветног инспектора о инспекцијском надзору у Алексиначкој гимназији, III/03 број 614-34 од 26.04.2010. године, који је Гимназији достављен 28.04.2010. године, а којим су констатоване противзаконитости у раду туженог органа. Истиче да је тужени, упркос оваквом записнику, са којим је упознат 07.05.2010. године, истог дана ставио на дневни ред избор директора гимназије и донео одлуку да кандидат Б.Б. буде изабрана. Предлаже да Суд тужбу уважи и оспорено решење поништи као незаконито.

Заинтересовано лице, директор Б.Б., дала је одговор на тужбу

поднесцима од 22.09.2012. године и 11.10.2012. године, у којима наводи да је на седници Школског одбора од 07.05.2010. године донета одлука о избору, да су тој седници присуствовали сви чланови Школског одбора, да је тужилац учествовао у гласању за избор, да није указивао на чињенице које сада наводи у тужби, нити је издвојио своје мишљење, а пошто није изабран, сада тужбом напада одлуку у чијем је доношењу учествовао. Истиче да орган, све док не буде разрешен, доноси пуноважне одлуке, да Школски одбор Алексиначке гимназије није разрешен, као и да је Школски одбор одлуку донео у законом прописаном саставу и већином гласова. Сматра да је законито изабрана, да се са оваквим избором сагласио и надлежни министар, па предлаже да Суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове није тражила.

Тужени орган је 13.11.2012. године доставио Суду одговор на тужбу, у коме је навео да прихвата разлоге дате у одговору на тужбу које је дало заинтересовано лице и истакао да се незаконитости у раду Школског одбора, које је констатовао просветни инспектор записником III/03 број 614-34 од 26.04.2010. године, не односе на поступак избора директора који се овом тужбом оспорава, као и да је неоснован навод тужбе да Школски одбор није имао право да ради, јер је у питању орган управљања који постоји и ради од именовања до разрешења. Предложио је да Суд тужбу одбије као неосновану.

Пресудом Управног суда, II-4 У. 25071/10 од 16.11.2012. године, уважена је тужба тужиоца, поништено оспорено решење и предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање.

По захтеву за преиспитивање наведене пресуде Управног суда II-4 У. 25071/10 од 16.11.2012. године, поднетом од стране туженог Школског одбора, Врховни касациони суд је својом пресудом, Узп 44 /2013 од 21.3.2013. године, овај захтев уважио, укинуо наведену пресуду Управног суда, због битних повреда правила поступка и предмет вратио овом Суду на поновно одлучивање по тужби.

Тужени орган је дана 09.05.2013. године, доставио Суду одговор на тужбу, у коме наводи да тужилац тужбу ради поништаја оспореног решења подноси из два разлога. Први разлог односи се на то што је просветни инспектор, записником III/03 бр. 614/34 од 26.4.2010. године, констатовао да

постоје незаконитости у раду Школског одбора и да ће о томе обавестити Скупштину Општине Алексинац, као орган надлежан да именује и разрешава орган управљања. Међутим, увидом у записник може се констатовати да незаконитост која је утврђена уопште није у непосредној вези са поступком избора директора. Други разлог је то што чланови проширеног састава Школског одбора - две ученице нису присуствовале седници 7.5.2010. године, на којој је одлучивано о избору директора, од којих је једна ученица у организацији школе отишла на тениски турнир, а да је на записнику констатовано да је она болесна. Међутим, увидом у доставну књигу може се утврдити да су дана 4.5.2010. године обе ученице, једна лично а друга преко сестре, примиле позив за седницу, да није дозвољено обавезивати их на присуство заказаној седници, а осим тога, није ни законито а ни логично из тог разлога одлагати седницу на којој је присутно свих 9 чланова основног састава Школског одбора, а нарочито када је на дневном реду избор директора школе и када чланови проширеног састава (ученици) немају право одлучивања. На основу наведеног, сматрају да је тужбени захтев неоснован и да га треба одбити, а да је оспорено решење у свему законито, донето у законито спроведеном поступку, у складу са одредбама члана 65. и 66. Статута школе, као и у складу са одредбама члана 60. Закона о основама система образовања и васпитања. Наводе да је поступак избора покренут одлуком туженог, донетом на седници 26.2.2010. године, да се ради о одлуци да се понови конкурс за избор, пошто на тој седници није донета одлука о избору директора по претходно расписаном конкурс. У прилогу достављају решење СО Алексинац број 02-57 од 06.07.2006. године, затим 02-62/09 од 05.05.2009. године, 02-154/09 од 11.11.2009. године и решење 02-10/10 од 25.02.2010. године. Достављена решења су решења о именовањима чланова Школског одбора у наведеном периоду од око 4 године. Достављају затим записник са седнице Школског одбора од 26.02.2010. године, и одлуку број 82 од 09.03.2010. године, о поновном расписивању конкурса. Достављају и одлуку број 82/2 од 09.03.2010. године, о образовању конкурсне комисије, записник са седнице од 09.03.2010. године, извод из Статута, конкурс број 99 од 23.03.2010. године – објављен 31.03.2010. године, у гласилу „Послови“ и у дневним новинама „Народне новине“, записник конкурсне комисије број 99/2 од

19.04.2010. године, записник са седнице наставничког већа од 26.04.2010. године, као и мишљење број 152 од 27.04.2010. године, записник са седице Школског одбора број 86/4 од 07.05.2010. године, одлуку о избору директора број 174 од 10.05.2010. године, решење СО Алексинац 02-72/10 од 29.04.2010. године, извод из доставне књиге (као доказ да су на седницу позвани чланови проширеног састава Школског одбора), допис министру просвете број 175 од 11.05.2010. године – ради давања сагласности на донету одлуку, акт Министарства просвете број 119-01-00011/2010-03/30 од 21.06.2010. године, записник са седнице Школског одбора од 26.03.2010. године и решење број 263 од 23.06.2010. године, овде оспорено решење. Предложио је да Суд тужбу одбије као неосновану.

Поступајући у извршењу наведене пресуде Врховног касационог суда, Управни суд је, у поновном поступку, ради одлучивања по тужби тужиоца за поништај оспореног решења туженог органа, у присуству свих странака, односно њихових пуномоћника, одржао усмену, јавну расправу, сагласно одредби члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09).

На одржаној усменој, јавној расправи, пуномоћник тужиоца је изјавио да остаје при тужби и тужбеним наводима као и тужбеном захтеву постављеном у тужби и навео да у погледу чињеничног стања нема ништа да дода. На тражење тужиоца, Суду је предао записник о инспекцијском надзору у Алексиначкој гимназији од 23.4.2013. године, примљен код Гимназије 25.04.2013. године, записник са 29. седнице Школског одбора од 25.06.2013. године, записник од 30.01.2013. године, као и одлуку донету 31.1.2013. године, где се овде заинтересовано лице бира за вршиоца дужности директора школе. Тужилац лично навео је да су по првом расписаном конкурс и он и изабрани директор, овде заинтересовано лице, добили једнак број гласова, због чега избор није извршен, а да је након тога расписан нови конкурс када је извршен избор заинтересованог лица са једним гласом више, те да је тада у поступку избора било повреда правила поступања од стране Школског одбора, у погледу његовог састава, што су заправо и били разлози због којих је тражио поништај одлуке, односно решења о избору директора школе. Након што је Управни суд у овој

ствари донео пресуду којом је поништио одлуку о избору, Школски одбор је на седници одржаној 30. и 31.01.2013. године, констатовао да је поништена одлука о избору директора Управног суда, након чега је именовао заинтересовано лице за вршиоца дужности директора школе, што је констатовано записником са одржане седнице, који прилаже. Наведена одлука о избору вршиоца дужности директора школе је од стране надлежног инспектора оцењена незаконитом, што је констатовано записником о инспекцијском надзору од 23.04.2013. године, који записник прилаже. Наводи да је, након што је Врховни касациони суд по захтеву за преиспитивање пресуде Управног суда захтев уважио и укинуо пресуду Управног суда, Школски одбор заинтересовано лице одлуком вратио на место директора школе, а по ранијој одлуци која је била предмет спора, што је такође незаконито. Сматра да чињенично стање које је настало после пресуде Управног суда, која је укинута одлуком Врховног касационог суда, указује да је и у ранијем поступку било незаконитог рада Школског одбора, а што је и настављено и даље. Предложио је да Суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Трошкове је тражио на име приступа Суду на два рочиште за усмену јавну расправу, у износу од 20.000,00 динара, као и на име судских такси.

Пуномоћник туженог органа, навео је да остаје у свему при досадашњим наводима, пре свега одговора на тужбу и додао да му није јасно зашто тужилац истиче претходни конкурс по коме одлука није ни донета јер ту није било неправилности, а што се тиче чињеничног стања након доношења пресуде Управног суда, Школски одбор је сматрао да након поништаја одлуке о избору треба да се постави вршилац дужности што је и учињено. Даље је навео да је тачно да је просветни инспектор записнички констатовао да је вршиоца дужности требало да постави министар просвете а не Школски одбор, међутим у том правцу Гимназији никакав налог није дат, да је, након што је Врховни касациони суд укинуо пресуду Управног суда, Школски одбор сматрао да су правне последице укидања пресуде којом је поништена одлука о избору такве да та одлука остаје на правној снази, па је и донео одлуку да изабрани кандидат наставља свој мандат у функцији директора гимназије, као и да чињенично стање након доношења раније одлуке Управног суда није од утицаја на оцену законитости одлуке о избору директора школе која је овом тужбом оспорена.

Предложио је Суду да тужбу одбије. Трошкове је тражио, за приступ Суду, у висини аутобуског превоза који у оба правца износи 500,00 динара.

Заинтересовано лице је навело да је тужбом, одговором на тужбу и у току расправе све речено и да нема шта посебно да дода. Предложила је да Суд тужбу одбије. Трошкове је тражила, за долазак пред Суд, у износу од 500,00 динара колико је аутобуски превоз у оба правца.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица, свих списа ове управне ствари и речи странака са усмене јавне расправе, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Из списка предмета произлази да је тужени орган оспореним решењем констатовао да се одлука о избору Б.Б., заинтересованог лица, за директора Алексиначке гимназије у Алексинцу, број 174 од 10.05.2010. године, сматра се донетом дана 23. јуна 2010. године, по пријему акта Министарства просвете, број 119-01-00011/2010-03/30 од 21.06.2010. године, у коме је наведено да министар није донео акт о одбијању сагласности на одлуку о избору директора школе, те да се наведена одлука о избору има сматрати донетом. Такође, из списка предмета произлази да је тужени одлуку о избору директора донео након прибављеног мишљења Наставничког већа број 152 од 27.04.2010. године, донетог на основу гласања запослених, те да се у списима налази извод из записника Наставничког већа од 26.04.2010. године, из кога се види да је изабрана директорка, заинтересовано лице Б.Б., добила 28 гласова, а тужилац 16. У списима предмета налази се и записник са седнице туженог Школског одбора, број 86/4 од 07.05.2010. године, из кога се види да је за директора школе изабрана Б.Б., заинтересовано лице, већином гласова, као и записник са седнице Школског одбора од 26.03.2010. године и решење број 263 од 23.06.2010. године, овде оспорено решење.

Одредбом члана 60. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број 72/2009) прописано је да директора установе бира орган управљања на основу конкурса, по прибављеном мишљењу

васпитно-образовног, наставничког, односно наставничког и педагошког већа. Ставом 4. истог члана прописано је да се мишљење из става 1. овог члана даје на посебној седници којој присуствују сви запослени и који се изјашњавају о свим кандидатима тајним изјашњавањем, ставом 6., да се одлука са документацијом о изабраном кандидату доставља министру на сагласност, ставом 7., да се сматра да је одлука органа управљања о избору директора донета, односно да је министар на њу дао сагласност ако у року од 30 дана од дана достављања одлуке не донесе акт којим одбија сагласност, а ставом 8. да орган управљања установе после протекла рока из става 7. овог члана, доноси решење о избору директора и доставља га учесницима конкурса. Решењем се утврђују и време ступања на дужност, као и обавеза полагања испита за директора.

Код оваквог чињеничног и правног стања, по оцени Управног суда, тужени орган је поступак избора директора школе спровео у складу са цитираним законским одредбама, без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права, јер је расписао конкурс, прибавио мишљење наставничког већа школе о пријављеним кандидатима, те донету одлуку доставио надлежном министру ради давања сагласности на одлуку о избору. Како надлежни министар није донео акт којим одбија сагласност на одлуку о избору, правилно је оспореним актом констатовано да се сматра да је одлука о избору донета 23.06.2010. године, по пријему акта Министарства просвете, број 119-01-00011/2010-03/30 од 21.06.2010. године.

Суд је посебно ценио тужбени навод да је незаконита одлука о избору вршиоца дужности директора школе, након што је Управни суд донео пресуду којом је поништио одлуку о избору, као и да је незаконита одлука о враћању заинтересованог лица на место директора школе, након што је Врховни касациони суд укинуо пресуду Управног суда, али налази да одлука о именовању вршиоца дужности након поништаја оспореног решења и поновног враћања на место директора, нема значаја, будући да те одлуке нису предмет овог управног спора.

Суд је посебно ценио и навод тужбе да је Школски одбор у моменту одлучивања о избору био противзаконито састављен и да није имао

мандат за одлучивање, јер нису били присутни позвани ученици, као чланови у проширеном саставу, али је нашао да је неоснован, из следећих разлога. Одредбом 57. став 1. тачка 6. Закона о основама система образовања („Службени гласник РС“ број 72/2009), прописано је да Орган управљања установе расписује конкурс и бира директора, ставом 5. истог члана, прописано је да седницама школског одбора средње школе, када школски одбор одлучује по питањима из члана 57. став 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 9) присуствују и учествују у њиховом раду два представника ученичког парламента, без права одлучивања, а ставом 6. истог члана, прописано је да се Школски одбор средње школе састаје у проширеном саставу када разматра и одлучује о питањима из члана 57. став 1. тач. 1), 2), 7) и 8). Из цитираних одредби Закона о основама система образовања проистиче да се Школски одбор не састаје у проширеном саставу када одлучује о питању избора директора, а и када седницама Школског одбора присуствују и учествују ученици Ђачког парламента, по питању избора директора немају право гласања, па самим тим њихово присуство није релевантно за доношење одлука Школског одбора.

По оцени Суда, оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиоца, па је, на основу члана 40. став 2. и члана 46. став 2. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09) одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у ставу I диспозитива.

Будући да је тужба тужиоца одбијена, Суд је, на основу члана 67. Закона о управним споровима, одбио његов захтев за накнаду трошкова управног спора, у смислу члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), а у вези са чланом 74. Закона о управним споровима, одлучујући као ставу II диспозитива.

С обзиром да пуномоћник туженог органа и заинтересовано лице нису пружили доказе о трошковима превоза, Суд је њихов захтев за накнаду трошкова управног спора одбио, на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09) и члана 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), који се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучујући као у ставу III и IV диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ**Дана 03.10.2013. године, II-4 У.6280/13**

Записничар

Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија

Деса Симић,с.р.

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

СБ/СК